

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om bil- och motorcykelskatt**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om bil- och motorcykelskatt skall ändras. Regeringen föreslår att bilskatten på personbilar skall sänkas med 20 procentenheter. Det föreslås att för terrängpersonbilar skall uppbäras samma skatt som för andra personbilar. Som skatt på paketbilar föreslås 50 procent av beskattningsvärdet. Den skattenedsättning som beviljas vid användning av ett fordon för yrkesmässig

trafik föreslås bli begränsad till fordon som används i yrkesmässig persontrafik. Det föreslås att stadgandena om debiteringen av skatten skall göras klarare bland annat på grund av strukturändringarna.

Lagen avses träda i kraft så snart den har antagits och blivit stadfäst. Skatteändringarna har genomförts genom beslut av statsrådet räknat från den 3 april 1993.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Bilskattens belopp

Enligt 3 § lagen om bil- och motorcykelskatt skall i bilskatt betalas beloppet av bilens beskattningsvärde, höjt med 22 procent och minskat med 4 600 mark. Sattens belopp skall likväl alltid vara minst 50 procent av beskattningsvärdet (1065/90). Med beaktande av det belopp som skall dras av från skatten samt det avdrag på beskattningsvärdet om 4 500 mark som nu beviljas för alla nya personbilar på grund av låga halter av utsläpp är bilskatten för närvarande i praktiken i genomsnitt cirka 95 procent av bilens beskattningsvärde. Bilskattens andel är i allmänhet cirka 30 procent eller något mindre beträffande konsumentpriserna på de mest sålda personbilarna.

Det föreslås att bilskattens belopp skall sänkas så att den stegring i importpriserna på fordon och övriga kostnader inte till fullt belopp skall inverka höjande på personbilarnas konsumentpriser. I det rådande läget kan det dock inte antas att skattesänkningen skall

sänka konsumentpriserna på personbilar, med undantag för en eventuell kortvarig verkan. Ändringen av bilskatten uppskattas därför ha en mindre inverkan på antalet sålda personbilar än tidigare sänkningar av bilskatten. Bedömningen bygger på de erfarenheter man fått av verkningarna på priserna och efterfrågan i samband med tidigare sänkningar av bilskatten samt den emotsebara utvecklingen av importpriserna på bilar under den närmaste tiden utgående från de vanligaste faktureringsvalutorna för personbilar.

Importpriserna på personbilar steg 1992 enligt tullstatistiken med cirka 13 procent från 1991. I december 1992 var importprisnivån 5 procent högre än det genomsnittliga importpriset under hela 1992, när kalkylen innehåller den övergång till större bilar än tidigare som inträffade i december. Växelkursen på de vanligaste faktureringsvalutorna inom bilhandeln är för närvarande ungefär 40 procent högre än t.ex. i början av 1992. Bland annat beroende på utvecklingen av valutakurserna har pristrycken således tills vidare endast delvis slagits ut på personbilarnas importvärden eller priser på den

finska marknaden. Detsamma gäller den strukturella importprisskillnaden som beror på den höga bilskatten och som är 15—20 procent till godo för Finland jämfört med flera sådana europeiska länder där bilbeskattning inte förekommer. Konsumentpriserna på personbilar har från december 1991 till december 1992 stigit med cirka 10,6 procent.

Utom med tanke på de ovan nämnda prisverkningar är det ändamålsenligt att sänka bilskatten också av den orsaken att detta i framtiden ger möjligheter att lägga tyngdpunkten på beskattningen av bilanvändningen.

Storleken av sänkningen av bilskatten föreslås bli 20 procentenheter av bilskattens koefficientfaktor, varvid bilskatten kommer att vara bilens beskattningsvärde höjt med 2 procent och minskat med 4 600 mark. Inverkan av skatteändringen på personbilarnas konsumentpriser är kalkylmässigt ungefär neutral med en stegring på 8,5 procent på importpriserna, om det antas att de andra pridfaktorerna beträffande markbeloppen stannar på samma nivå som nu.

1.2. Utvidgning av skattebasen för bilbem skattningen

I motsvarighet till de reformer som genomförts inom andra delområden av beskattningen är det också ändamålsenligt att inom bilbeskattningen koppla ihop sänkningen av beskattningen med en utvidgning av skattebasen. Behovet att utvidga skattebasen gäller mest direkt beskattningen av paketbilar och terrängpersonbilar, beroende på de problem som hänger samman med den tekniska definieringen av dessa fordon. Senare är det meningen att också reda ut möjligheterna att slopa de andra skattestöd som beviljas inom bilbeskattningen. I fortsättningen understryks också behovet speciellt av att justera den skatt som uppbärs på användningen av fordonen, det vill säga bränsleaccisen.

1.2.1. Paketbilar

Enligt 1 § lagen om bil- och motorcykelskatt är bilskattebelagda fordon utom personbilar paketbilar och andra sådana bilar vars egenvikt är mindre än 1 800 kilogram samt motorcyklar. Paketbilarna är befriade från bilskatt på vissa

villkor som närmast begränsar persontransporter och förutsätter varutransportmöjligheter.

Stadgandena om lastutrymmets mått och bilens bärförmåga vilka utgör förutsättning för skattefrihet för paketbilar justerades senast genom en lagändring som trädde i kraft den 15 juni 1990 (478/90). Efter ändringen har det inte förekommit sådana förfaranden som ledde till lagändringen och som närmast bör anses som kringgående av skatt och vid vilka det var fråga om att bilar som beskattats såsom paketbilar togs i bruk för persontransporter.

Trots att de nämnda stadgandena i bilskattelagen i praktiken har fungerat på det sätt som förutsattes när lagen ändrades, har situationen också kritiserats på olika håll. Det har bland annat ansetts att stadgandena ställer onödiga begränsningar beträffande de paketbilar som tas i bruk i Finland, särskilt när det gäller storleken. Det har anförts att de nämnda stadgandena i bilskattelagen kanske i framtiden kan anses såsom hinder för handeln när Finland blir medlem av Europeiska Gemenskapen (EG), eftersom det innebär ett betydande undantag från allmän europeisk praxis när fordon godkänns för trafik i Finland och försvårar marknadsföring och ibruktage av små paketbilar som är vanliga utomlands. Stadgandena förutsätter också fortgående övervakning av de paketbilar som redan finns i trafiken och medför sålunda administrativt arbete som i den mån det är möjligt åtminstone på lång sikt borde minskas.

Stadgandena om de tekniska kraven på fordon förnyades från ingången av 1993 då en ny förordning om fordons konstruktion och utrustning (1256/92) trädde i kraft. Förordningen innehåller bland annat stadganden om klassificering av fordon och de tekniska krav som utgör villkor för godkännande för trafik samt om förfarandet när fordonet godkänns för trafik. Utgångspunkten i förordningen är att stadgandena om dessa omständigheter skall stämma så väl överens med EG:s stadganden som möjligt. Detta gäller såväl klassificeringen av fordonen i olika fordonskategorier som förfarandet vid godkännandet, vid vilket huvudprincipen är att ett fordon som är godkänt i något av EG:s medlemsland som sådant borde duga för trafik också hos oss. I praktiken kan detta i fortsättningen innebära bland annat att typbesiktningarna av fordon minskar.

Med tanke på bilbeskattningen ökar denna utveckling behovet av att slopa sådana gräns-

dragningar där det är fråga om att andra tekniska egenskaper hos fordon används som beskattningsgrund än sådana som bygger på internationella stadganden.

Hittills har Bilregistercentralen och dess besiktningsmyndigheter som haft hand om bilbesiktningen i praktiken skött en stor del av den övervakning som gäller bilbesiktningen och även annan verksamhet som bistått de egentliga skattemyndigheterna. Sålunda har beskattningen långt kunnat grundas på fordonens typintyg. Likaså har besiktningsmyndigheterna i praktiken sört för t.ex. mätningarna av paketbilarnas lastutrymmen för bilbesiktningen. Sedan Bilregistercentralen från ingången av 1993 blev affärsverk och vidare övergår till en öppen konkurrensställning i förhållande till andra som bedriver bilbesiktning lämpar sig denna hjälpverksamhet för myndigheterna som i sak motsvarar myndighetsverksamhet inte längre för Bilregistercentralens verksamhet. Då skattemyndigheterna inte heller själva har organisatoriska eller andra möjligheter att reda ut fordonstekniska omständigheter, borde man inom beskattningen också av administrativa skäl försöka minska användningen av skattegrunder som beror på fordonstekniken.

Vid en internationell jämförelse är paketbilarnas andelar av hela bilbeståndet relativt stor i Finland och även i förhållande till näringsstrukturen. Detta kan åtminstone delvis antas bero på att den stora skillnaden inom bilbesiktningen mellan paketbilar och personbilar har lett till att paketbilar används för persontransporter.

Enligt det principbeslut som statsrådet fattade den 5 april 1992 övergår Finland till ett system med mervärdesskatt räknat från den 1 januari 1994. I samband med denna reform utvidgas väsentligt möjligheten för de skattskyldiga att avdra fordon som skaffats med ett pris i vilket mervärdesskatt ingår. Paketbilar som skaffas för verksamhet som underlyder mervärdesskatt blir avdragbara för de skattskyldiga. I praktiken innebär detta bl.a. att anskaffningskostnaderna för paketbilar reellt sjunker med ungefär en femtedel. Enligt ett principbeslut som statsrådet fattade den 4 februari 1993 är det meningen att inköpsavdragsmöjligheten skall komma att gälla nya maskiner och anordningar som tagits i bruk redan räknat från den 1 februari 1993 och vilkas sannolika användningstid är minst tre år, alltså således också paketbilar. Med beaktande

av mervärdesskattereformens inverkan kommer uppboriden av bilskatt för paketbilar för största delen av de paketbilar som används för egentlig godstransport inte att innebära någon betydande stegring av anskaffningskostnaderna jämfört med situationen innan möjligheten till nämnda avdrag införs.

Av ovan nämnda orsaker föreslås att skattefriheten för paketbilar skall slopas. I 6 b § lagen om bil- och motorcykelskatt föreslås det att skatten på paketbilar skall bli 50 procent av beskattningsvärdet, om fordonet uppfyller de i paragrafen stadgade villkoren beträffande persontransport, lastutrymmets mått och bärförmåga. I övriga fall skall skatten på paketbilar vara densamma som skatten på personbilar.

1.2.2. Terrängpersonbilar

Enligt 3 § 2 mom. lagen om bil- och motorcykelskatt betalas i skatt för terrängpersonbilar 50 procent av bilens beskattningsvärde. De tekniska stadgandena om terrängpersonbilar ingår i 12 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning. De tekniska stadgandena har tagits in i förordningen huvudsakligen med tanke på bilbesiktningen.

På ovan angivna grunder är det nödvändigt att också utveckla bilbesiktningen av terrängpersonbilar så att beskattningen inte bygger på de tekniska krav som bara Finland tillämpar. Några särskilda samhälleliga skäl för skattestöd för terrängpersonbilar kan inte framläggas i de nu rådande förhållandena. Beståndet av terrängpersonbilar har blivit rätt stort och växer fortfarande snabbt trots den rådande ekonomiska situationen och trots att terrängpersonbilarnas priser är rätt höga bland annat beroende på att täckningsbidragen är större än inom den övriga personbilshandeln. Största delen av terrängpersonbilarna används nu om annat än arbetsredskap vilket i motiveringen av lagen om bil- och motorcykelskatt (563/61) som trädde i kraft den 1 januari 1962 angavs som grund för skattefriheten. Terrängpersonbilarna används huvudsakligen på samma sätt som andra personbilar. En stor del av användningen består av fritidsändamål.

Den föreslagna sänkningen av bilskatten innebär att skatten i genomsnitt blir ungefär 75—80 procent av beskattningsvärdet. Att upprätthålla en relativt liten skillnad i fråga om beskattningen mellan terrängpersonbilar och

andra personbilar är med hänvisning till det som anförs ovan inte lägre motiverat i det nuvarande läget. Det föreslås att stadgandet om skatten på terrängpersonbilar i 3 § 2 mom. bilskattelagen skall upphävas. Skatten kommer således att vara densamma som för andra personbilar.

1.2.3. Servicebilar

Lagen och bil- och motorcykelskatt ändrades så att en servicebil med en egen massa på minst 1 800 kilogram är fri från bilskatt från den 21 april 1993. Meningen är att man på detta sätt fortsätter det skattebemötande beträffande servicebilar som var i kraft till utgången av 1992. Servicebilarna var tidigare bilskattefria specialbilar, då bilens vikt var minst 1 800 kilogram. Med anledning av ändringarna av vägtrafiklagstiftningen klassificeras fordon inte längre såsom specialbilar, varför också bilskattelagen måste ändras så att den tidigare skattefriheten består.

Enligt 19 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning (1256/92) är en servicebil en bil i kategori N som är avsedd för service av fordon och maskiner samt för transport av reparationsmanskaper och utrustning och har plats för högst två personer bredvid föraren. Bil i kategori N betyder enligt förordningens 3 § paketbil.

Enligt paragrafens 2 mom. är även en bil i kategori M 1, som ägs av staten, ett statligt affärsverk, ett el-, värme-, tele-, gas- eller vattenverk eller en kommun och är avsedd för service som gäller vägar, gator, banor och banmaterial samt el-, värme-, tele-, gas- och vattenverkens nät och anläggningar eller som är avsedd för transport av försvarsmaktens militärutrustning och för transport av reparationsmanskaper och utrustning samt är försedd med behövliga arbetsredskap och anordningar. En sådan servicebil har plats för högst 8 personer utöver föraren. Bil av kategori M1 betyder enligt fordonslagstiftningen personbil.

Inverkan av de nämnda definitionerna på klassificeringen av andra servicebilar än sådana som ägs av offentliga samfund är i praktiken mycket liten, om man tar hänsyn till skillnaden mellan servicebil och annan paketbil. Närmast är det fråga om att en servicebil inte nödvändigtvis behöver uppfylla kraven i fråga om mått och bärförmåga för paketbilar så att bilen

skall vara skattefri. Däremot är en servicebil primärt en personbil när det gäller de nämnda samfunden och inrättningarna.

Då det föreslås att skatten på paketbilar skall höjas till 50 procent av beskattningsvärdet, borde skatten på servicebilar vara lika stor. Detta är nödvändigt av den orsaken att i annat fall kommer paketbilar att konstgjort registreras som servicebilar.

1.2.4. Likbilar

I 6 § lagen om bil- och motorcykelskatt stadgas att bland annat likbil är fri från skatt. Enligt 18 § 1 mom. förordningen om fordons konstruktion och utrustning är likbil en för transport av lik avsedd till färgen svart, vit eller silvergrå bil i kategori M1 som ägs av en idkare av begravningsstjänstoch som har ett karosseri försett med en fast draglavett. I paragrafens 2 mom. finns dessutom vissa närmare stadganden om kistutrymmet.

I praktiken har det förekommit situationer då en bil enligt fordonslagstiftningen har kunnat antecknas i registret som likbil, men verkligen bilen inte används för detta syfte, utan efter en viss tid ändras för personbilsbruk utan skatt. Det har till och med förekommit fall då i handelsregistret som verksamhetsområde för ett företag har antecknats begravningsverksamhet vid sidan av en helt annan bransch i syfte att förvärva bilskatteförmån.

För att det inte i framtiden skall gå att spekulera med skattefrihet för likbil, borde bilskattelagen ändras. Användningen av likbil borde begränsas så att bilen skall användas enbart för transport av lik och blomsteruppsättningar i samband med begravningsverksamhet. Bilskatt skall kunna debiteras, om det observeras att ägaren inte de facto har idkat sådan verksamhet. Det skall vara möjligt att debitera bilskatten också om den som idkar begravningsverksamhet uppenbart i syfte att undvika bilskatt i sin ägo har flera likbilar än verksamhetens omfattning förutsätter. Enligt de gällande stadgandena kan det i åtminstone i några av de fall som hör till denna kategori komma i fråga att tillämpa stadgandet om kringgående av skatt i bilskattelagens 21 a §, varför den föreslagna ändringen till denna del närmast avser att göra lagen klarare.

1.3. Taxiåterbäring

Enligt 7 § lagen om bil- och motorcykelskatt debiteras för en bil som vid första registrering- en registreras för yrkesmässig trafik bilskatt endast till det belopp som överstiger 57 000 mark. Ett villkor är också att ägaren i huvudsak använder bilen för yrkesmässig trafik.

En förutsättning för fortbestånd av taxiåterbäringsförfarandet är att man också i praktiken effektivt kan övervaka att förmånen beviljas för fordon som används i egentlig yrkesmässig trafik. Den direkta övervakningen är nära förknippad med trafiktillståndet.

Lagstiftningen om trafiktillstånd förnyades genom lagar som trädde i kraft den 1 mars 1991, dvs. lagen om tillståndspliktig godstrafik på väg (342/91) och lagen om tillståndspliktig persontransport på väg (343/91). Till vardera lagen hör en förordning (346/91 och 347/91). I lagen om godstrafik omfattades vid beviljandet av tillstånd en ny princip enligt vilket tillstånd bör beviljas en sökande som är lämplig beträffande sin yrkesskicklighet och sina övriga egenskaper. Behovsprövning är inte längre en förutsättning för beviljande av godstrafiktillstånd. Inom persontrafiken kan däremot tillstånd fortfarande beviljas endast om det anses förekomma trafikbehov.

Den nuvarande bilskattelagen gör enligt 7 § ingen skillnad mellan persontrafik och godstrafik när tillstånd beviljas. Inom godstrafiken har i praktiken med några få undantag använts skattefria fordon. Godstrafiktillstånd kan dock beviljas också för personbil.

När den föreslagna skatten börjar uppbäras för paketbilar förändras situationen så att det inte längre kan anses vara motiverat att på grundval av utövande av yrkesmässig trafik bevilja skatteåterbäring till andra än trafikidkare som bedriver persontrafik. Då i praktiken varje sökande som uppfyller de stadgade kraven får godstrafiktillstånd, skulle paketbilarna i praktiken bli skattefria, om förmånen i framtiden beviljas också på basis av ett trafiktillstånd som beviljats för godstrafik. Det är inte heller i praktiken möjligt att ordna övervakningen av fordonens faktiska användning för godstrafik på ett tillfredsställande sätt när det gäller den yrkesmässiga trafiken.

Stadgandet i bilskattelagens 7 § om nedsättning av skatt på grundval av användning för yrkesmässig trafik föreslås bli justerad så att för förmånen i framtiden skall beviljas endast

för bil som registreras och används för beställningstrafik som avses i 2 § 3 mom. lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg. Denna definition motsvarar annars rätt så exakt hittills rådande praxis, men utesluter fordon som används för godstrafik från förmånen.

Motsvarande ändring föreslås på grund av strukturomläggningen också i 13 a § bilskattelagen som gäller beviljande av fördelen när Bilregistercentralen debiterar skatten.

1.4. Stadgandena om debiteringen

I bilskattelagens 8, 12 och 13 §§ stadgas om debitering av bilskatt i de fall då bilens konstruktion har ändrats eller förutsättningarna för skattefrihet eller skattenedsättning annars har upphört att gälla. Den allmänna principen är att bilskatt skall debiteras i alla sådana fall. I vissa fall skall dock tillämpas en preskriptionstid på tre eller fyra år, varefter ändringar inte längre leder till att skatten debiteras.

De nämnda stadgandena har visat sig vara svårtydda och även i viss mån tolkbara. Stadgandena utarbetades ursprungligen med tanke på den situationen att fordonen var antingen helt skattebelagda eller helt skattefria. När bilskattelagen 1989 ändrades så att skattestödet på basis av yrkesmässig användning i stället för återbäring av skatten i efterhand blev beviljande av förmån i samband med verkställandet av beskattningen, intogs i debiteringsstadgandena en hänvisning också till de fall då det är fråga om nedsatt skatt.

I praktiken har det framförts olika uppfattningar om i hur stor utsträckning bilskattelagen tillåter debitering av skatt utom i fråga om taxiåterbäringen också i andra fall då bilskatt har betalats på lindrigare grunder än vad som stadgas om personbilsskatt i bilskattelagens 3 § 1 mom. Sådana situationer har senast i praktiken förekommit beträffande terrängpersonbilar som ändrats till paketbilar. Ovisshet har rått om huruvida man i dessa fall skall uppbära bilskatt, om t.ex. en terrängpersonbil som beskattats enligt en skattesats på 50 procent ändras till en helt skattebelagd paketbil.

I samband med lagändringen 1989 konstaterades det i motiveringen till regeringens proposition att syftet inte var att utvidga tidigare praxis i debiteringssituationer. Detta kan tolkas så att det avses att lagändringen skulle ha

utvidgat debiteringsmöjligheten endast i fråga om sådana fordon som har beskattats lindrigare på grundval av taxiförmånen. Ordalydelsen i stadgandena begränsar dock inte debiteringsmöjligheten i enlighet med om fordonet har beskattats enligt lindrigare skattegrunder på grundval av yrkesmässig användning eller på någon annan grund. Det gällande rättsläget kan således anses vara att bilskatt kan debiteras i alla de situationer då en lindrigare beskattad eller helt skattefri bils konstruktion, användningssyfte eller ägande har ändrats så att bilen efter ändringarna borde beskattas enligt de högre skattegrunderna.

Då lagen dock inte är tillräckligt klar föreslås det att stadgandena om anmälningsskyldighet i 8 § och om debitering i 12 och 13 §§ skall göras klarare så att lagen så klart som möjligt anger att skatt alltid skall debiteras när det i de faktorer som inverkar på bilens beskattning har inträffat en sådan ändring att bilen skulle vara underkastad högre skatt. Klarläggandet avser att skatt i alla situationer på samma sätt skall debiteras om ett helt eller delvis skattefritt fordon, användning eller ägarförhållanden ändras så att fordonet i den nya situationen skulle påföras en högre bilskatt än den tidigare. Också de nuvarande stadgandena bör anses avse detta. Föreslagna ändringen innebär att stadgandenas ordalydelse utformas så att de är generella i stället för den förteckning över specialfall som regeln för närvarande håller av historiska skäl.

I lagen stadgas inte för närvarande hur skatt som tidigare uppburits för ett fordon beaktas när bilskatten debiteras. Därför det föreslås att från bilskatt som skall debiteras på grund av ändring av en fordons konstruktion skall dras av den bilskatt som tidigare har debiterats för fordonet. På motsvarande sätt föreslås också precisering av de stadganden där det är fråga om inverkan av tiden i registret på den skatt som skall debiteras. Det föreslås att verkan av dessa stadganden skall begränsas så att de endast gäller bilar som enligt bilskattelagens 6 § är skattefria, taxibilar anses i lagens 7 och 13 a §§ samt invalidåterbäringsförfarandet enligt 17 §. I alla övriga fall skall tillämpas huvudregeln att bilskatt kan debiteras till fullt belopp oberoende av vilken tid fordonet har varit antecknat i registret som lindrigare beskattat innan den grund som orsakar debiteringen av skatten uppstod. Också de nuvarande stadgandena torde kunna anses avse

detta, också om stadgandena i detta avseende kan betraktas som i viss mån tolkbara.

Under de senaste tiderna har det förekommit en hel mängd fall, där speciellt terrängpersonbilar till typen har ändrats till paketbilar närmast i syfte att minska beloppet av den ordinarie fordonsskatten. Fordonsskatten för personbilar är något över fem gånger större än fordonsskatten på en lika stor paketbil med den största tillåtna totalmassan. Det är inte skäl att förhindra en sådan konstruktionsändring, även om grunden enbart är att nå skatteförmån, i detta fall inom fordonsbeskattningen. Det föreslås dock att i bilskattelagen skall stadgas att om en bil i dylika fall ändras tillbaka från ett lindrigt beskattat fordon till ett som inom bilbeskattningen beskattas enligt högre skattegrunder, skall bilskatten uppbäras utan avdrag av den bilskatt som betalats för konstruktionsändringen i den lindrigare beskattade riktningen. Bilskatten skall således alltid uppbäras för ändringar i en högre beskattad riktning. Från skatten skall endast avdras den bilskatt enligt vilken bilen kan anses ha blivit beskattad före ändringen i riktning mot den högre skatten. Skattebeloppet borde i konsekvens med detta uppbäras just mellan dessa ändringar, dvs. stegvis från skattefri till delvis skattepliktig eller helt skattepliktig eller från delvis skattepliktig till helt skattepliktig, i enlighet med hur bilen besiktades före ändringen och efter den.

1.5. Precisering av stadgandena om mätning av en paketbils lastutrymme och bärför

Bilskattelagens stadganden om skattebemötandet i fråga om paketbilar ändrades räknat från den 15 juni 1990 så att stadgandena om sättet att för mätning av det vid beskattningen krävda lastutrymmets minimivolym flyttades från trafikministeriets beslut till bilskattelagen. Samtidigt ändrades mätningssätten så att den verkliga volymen mäts bättre än tidigare. Som ett nytt krav för skattefrihet infördes en bärformåga på minst 600 kilogram. Syftet var att förhindra att brister i mätningstadgandena används för kringgående av skatt. Detta mål nåddes effektivt.

Den mätningssättet som stadgas i bilskattelagens 6 b § är det dock av praktiska skäl nödvändigt att ytterligare komplettera med en princip som kunde karakteriseras som princip-

en att mäta utrymmet tomt. Enligt paragrafens 1 mom. bestäms, när en paketbils lastutrymme mäts, för mätning av arealerna tre nivåer så att bilens konstruktioner inte skär de områden som skall beaktas som ytor. I en paketbil kan det dock beroende på dess användningssyfte vara av nöden att för förvaring eller fästande av lasten installera t.ex. hyllor eller andra motsvarande anordningar. I allmänhet är det då fråga om tilläggskonstruktioner som installeras i ett annat sammanhang än vid tillverkningen. Likaså kan det vara nödvändigt att i en paketbil installera olika slags arbetsredskap såsom t.ex. snöplog, sandspridare eller varuhiss. Det kan vara nödvändigt att skydda ett öppet lastutrymme t.ex. med ett tak av plast.

Rådande praxis har varit att sådana tilläggsanordningar och konstruktioner inte inom bilbeskattningen har ansetts vara konstruktioner i bilen som leder till debitering av skatt, om bilen utan dem har uppfyllt kraven på skattefrihet. Det är ändamålsenligt att omfatta denna princip som ett uttryckligt stadgande också i bilskattelagen. Enligt vägtrafikstadgandena är de konstruktioner och den utrustning som avses här i bilen fast installerade bildelar, men installeringen av dem medför dock inte i allmänhet besiktningsskyldighet. Utan precisering är bilskattelagen tolkbar och svår att övervaka.

Bilskattelagens stadganden om definiering av paketbil bör anses gå ut på att begränsa möjligheterna att transportera personer med paketbilar och inte att försvåra varutransporter eller annan användning i arbete. De tekniska stadgandena om paketbilar kan på det föreslagna sättet preciseras också av den orsaken

att det föreslås att skillnaden i beskattningshänseende mellan person- och paketbilar föreslås bli betydligt mindre.

1.6. Ändringar som gäller Bilregister

Genom lagen om Bilregistercentralen (988/92), som gavs den 16 januari 1992, omorganiserades bilregistercentralens verksamhet så att den blev ett affärsverk enligt lagen om statens affärsverk (627/87). Bilregistercentralen har dock vissa uppgifter där det är fråga om utövande av beslutanderätt som i allmänhet hör till myndigheter. För dessa uppgifter inrättades vid bilregistercentralen en myndighetsenhet, Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen.

De uppgifter som sköts inom Bilregistercentralen och som hör samman med bilbeskattningen hör beträffande sin karaktär till förvaltningsenheten. I lagen om Bilregistercentralen har dessa uppgifter påförts Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen. Det föreslås att lagen om bil- och motorcykelskatt skall preciseras i motsvarighet till detta så att de punkter i lagen som hänvisar till Bilregistercentralen, skall ange Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen. I stället för besiktningssman borde i motsvarighet till de gällande stadgandena om vägtrafik nämnas den som verkställer besiktningen. Preciseringsen av lagen är till sin natur informativ, och medför ingen ändring i den uppgiftsfördelning som sedan ingången av 1993 redan har följts med stöd av lagen om Bilregistercentralen.

DETALJERAD MOTIVERING

3 §. Paragrafen stadgar om bilskattens belopp. Den föreslagna ändringen är att skattens belopp skall vara beskattningsvärdet höjt med 2 procent och minskat med 4 600 mark. För närvarande är skatten beskattningsvärdet höjt med 22 procent och minskat med 4 600 mark.

Det föreslås att paragrafens 2 mom., där det stadgas om skatt för terrängpersonbil, skall upphävas. Skatten på en terrängpersonbil skall

således vara densamma som för andra bilar som beskattas enligt full skattesats.

5 a §. Då beskattningen av terrängpersonbilar skall vara densamma som för andra personbilar, är det motiverat att bevilja samma avdrag för terrängpersonbilar med låga utsläpp som för andra personbilar med låga utsläpp. Det föreslås i paragrafen skall slopas den begränsning som hittills har ställt terrängper-

sonbilarna utanför nämnda möjlighet att göra avdrag.

6 §. Det föreslås att tilläggskravet på skattefrihet för likbil är att bilen skall användas enbart för transport av lik och blomsteruppställningar som hör till begravningsverksamhet. Stadgandet innebär bl.a. möjligheten att efterbeskatta om det observeras att fordonet inte har använts för nämnda ändamål.

Med hänvisning till den allmänna motiveeringen föreslås det att skatten på en servicebil med en egen massa på minst 1 800 kilogram skall vara 50 procent av beskattningsvärdet.

6 b §. I paragrafens 1 mom. föreslås det att skatten på en paketbil skall vara 50 procent av beskattningsvärdet, på de villkor som anges i lagrummet. För närvarande stadgas att en paketbil är fri från skatt under motsvarande förutsättningar. De närmare villkor som påverkar beskattningen skall vara desamma som nu, med undantag för den precisering som föreslås i 4 mom. Stadgandet om en paketbils bärförmåga skall beträffande ordalydelsen ändras så att där inte används begreppet bärförmåga, utan samma sak skall uttryckas med skillnaden mellan den största tillåtna totalmassan och egenmassan. Denna ändring som följer av utvecklingen av definitionssättet i vägtrafikstadgandena påverkar inte stadgandets sakliga innehåll.

I det nya 4 mom. föreslås att stadgandena om mätning av lastutrymmet och inräknande av viss utrustning i egenmassan med hänvisning till den allmänna motiveeringen skall kompletteras med ett stadgande enligt vilket man vid bestämmande av volymen på en paketbils lastutrymme inte beaktar konstruktioner och utrustning som efter det fordonet tillverkats har installerats för fästande eller förvaring av lasten eller för användning av arbetsredskap. Härmed avses bland annat hyllor som har installerats i lastutrymmet och ställningar som är avsedda för fästning av gods. Ett arbetsredskap som avses i stadgandet kan vara t.ex. en sandspridare eller en snöplog som installerats i en paketbil med öppet flak. En sådan fästningsdel som fast installerats i bilen för ett sådant i allmänhet löstagbart arbetsredskap skall inte inräknas i bilens egenvikt. Inte heller t.ex. en i bilen fast installerad varuhiss skall inte räknas in i bilens egenvikt.

Om det arbetsredskap eller den konstruktion som har installerats i bilen inte åtminstone huvudsakligen hör samman med bilens egent-

liga transportuppgift och bilens användnings syfte bör anses ha förändrats till något annat än enbart varutransport, kunde bilen enligt bilskattelagens 6 b § 1 mom. betraktas såsom skattepliktig. Konstruktionen eller arbetsredskapet får sålunda åtminstone inte försämra bilens varutransportmöjligheter. Även om t.ex. användning av snöplog eller -slunga i en paketbil inte är varutransport, borde tolkningsregeln vara att användningen också av en sådan anordning dock kunde vara möjlig i en paketbil.

Konstruktionen och utrustningen borde vara så installerade att fordonet kan mätas och användas också utan den. Under samma förutsättning kunde utrustning på ett fordon, en tilläggskonstruktion eller ett i bilen installerat arbetsredskap lämnas obeaktat i fråga om fordonets egenmassa. Detta stadgande innebär att en paketbil i tillverkningsskick, innan de i 6 b § 4 mom. avsedda konstruktionerna installeras, skall uppfylla de i paragrafen förutsatta mätning- och viktkraven. Bilen bör också i princip kunna återställas i detta skick så att den fortfarande kan användas för trafik. Till exempel fast inre beklädnad i en bil kunde dock inte anses såsom en här avsedd konstruktion, oberoende av i vilken fas beklädnaden har installerats. Däremot kunde t.ex. en för lastutrymmets golv avsedd, löstagbar matta eller ett annat motsvarande skydd få avlägsnas för mätningen.

I momentet föreslås stadgande om att det ovan sagda dock inte skall gälla en sådan konstruktion eller utrustning vars installation leder till att en ny besiktning av fordonet borde verkställas. Syftet är att understryka att stadganden inte gäller ändringar som ändrar bilens egentliga konstruktioner inte kommer i fråga. I bilen fästa hyllor och annan motsvarande utrustning räknas enligt vägtrafikstadgandena till bilens konstruktion, men installationen av dem medför inte skyldighet att besikta bilen. Syftet med stadgandet är att det skall fungera som tolkningsdirektiv och sammankopplar största möjliga tilläggsutrustning med uppkomst av besiktningsskyldighet.

De ovan nämnda stadgandena skall gälla såväl paketbilar med täckt lastutrymme som i tillämpliga delar också paketbilar med öppet lastutrymme. De sistnämnda paketbilarna har dock vissa särdrag till vilka det är behövligt att hänvisa separat för undvikande av eventuella tolkningsproblem. Det föreslås att i momentet

skall också intas ett stadgande enligt vilket ett skydd som installerats för skydd av konstruktionerna i en bil med öppet fast utrymme och som så tätt som möjligt följer lastutrymmets väggar eller ett skydd för ett öppet lastutrymme vilket är tillverkat av annat än hårt material, eller en mindre låsbar verktygsback som installerats i ett öppet lastutrymme inte heller beaktas när fordonet mäts eller fordonets vikt bestäms. Om i en paketbil används ett s.k. hårt tak för lastutrymme, skall på bilen tillämpas också fordringarna beträffande lastutrymmets volym samt skillnaden mellan massorna. Ett sådant tak skall således jämföras med bilens fasta täckta lastutrymme också i det fall att taket kan lösgöras och är försett med t.ex. snabbblås.

7 §. I paragrafen stadgas om skatteförmånen för bilar som är i yrkesmässigt bruk. En föreslagen ändring är att förmånen skall beviljas endast för sådana bilar i yrkesmässig trafik som antecknas i registret för beställningstrafik som avses i 2 § 3 punkten lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg. Hittills har registrering och användning också för annan yrkesmässig trafik dugt som grund för beviljande av skatteförmån. Förmåner har således kunnat erhållas på basis av trafiktillstånd för bland annat godstrafik. Ändringen syftar till att undanröja denna möjlighet.

8 §. I paragrafen stadgas om anmälningsskyldighet i de fall då bilens konstruktion eller användningssyfte har ändrats så att förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt har upphört att gälla. Det föreslås att ordalydelsen i stadgandet ändras så att stadgandet klart skall gälla alla ändringar med anledning av vilka ett fordon som är skattefritt eller beskattat enligt en lägre skattesats skall bli beskattat enligt en högre skattesats, eller i fråga om vilka grunden för skattenedsättningen har upphört att gälla.

I paragrafen föreslås att som exempel skall nämnas att anmälan skall göras också i alla de fall då ett fordon som beskattats lägre än enligt den i lagens 3 § 1 mom. stadgade högsta skattesatsen eller som är lindrigare beskattat än den lägre skattesats som anges i 6 b § bör anses vara ett fordon som skall beskattas högre. I lagrummet skall uttryckligen anges att detta gäller alla motsvarande fall. Som ett annat exempel på anmälningsskyldighet föreslås en hänvisning till händelser när taxibilar och

invalidbilar överläts till skattepliktig användning.

12 §. I lagrummet stadgas om debitering av skatt när förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt har förändrats så att fordonet inte längre är berättigat till skattefrihet eller nedsatt skatt. Också i sin nuvarande form kan lagrummet anses avse debitering av skatt i alla sådana fall. Då det dock i praktiken har förekommit oklarheter i fråga om lagens syfte, föreslås det att paragrafens ordalydelse med hänvisning till allmänna motiveringen skall göras klarare så att tolkbara situationer inte mer skall kunna uppstå.

I paragrafens 1 mom. föreslås det att utom fordon som för närvarande är fria från skatt också skall nämnas fordon som är lindrigare än enligt den fulla skattesatsen beskattat enligt de skattegrunder som anges i 3 § 1 mom. Såsom i den föreslagna 8 § avses med detta ett fordon som på vilken grund som helst är lindrigare beskattat än en normal personbil.

I paragrafens 2 mom. stadgas separat om debitering, om en bil som används för yrkesmässig trafik och som enligt bilskattelagen är berättigad till skatteförmån överläts för annan användning innan den stadgade tiden har gått ut. Lagrummet skall i övrigt ha samma innehåll som hittills, men det föreslås att såsom den myndighet som sörjer för debiteringen, enligt den allmänna motiveringen, skall anges Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen, i stället för Bilregistercentralen.

Den i paragrafens 3 mom. stadgade allmänna principen enligt vilken det som stadgas i 1 och 2 mom. om debitering av skatt, skall tillämpas också annars, om i trafiken används ett fordon som inte längre uppfyller villkoren för skattefrihet, skatteåterbäring eller skattenedsättning. Det föreslås att stadgandet skall förtydligas genom ett omnämnande av att såsom skattenedsättning härvid betraktas att fordonet tidigare har beskattats enligt en lägre skattesats, oberoende av på vilken grund detta har skett. Avsikten är att ange att momentet gäller alla de fall då ett fordon på grund av ändring av konstruktionen, användningssyftet, ägandet eller av något annat skäl kan vara underkastad en högre beskattning än tidigare. Utgångspunkten kunde också lika väl vara ett helt skattefritt fordon som ett fordon som av andra skäl beskattats lindrigare än enligt den fulla skattesats som anges i 3 § 1 mom. Preci-

seringen av momentets ordalydelse avser inte någon saklig ändring av det nuvarande stadgandet.

I paragrafens 4 mom. föreslås att Bilregistercentralens enhet för fördrönsförvaltningen skall nämnas i stället för Bilregistercentralen.

13 §. I paragrafen stadgas om beloppet av den skatt skall debiteras. Då av de andra föreslagna ändringarna följer att antalet bilar som är lindrigare beskattade än personbilar men dock inte helt skattefria ökar, föreslås att det skall stadgas att vid debiteringen av skatten avdras det belopp som redan tidigare har betalats för fordonet. Lagen har inte tidigare innehållit något uttryckligt stadgande om detta, även om samma slutsats kan dras genom tolkning. Det föreslås dock att lagen skall förtydligas. Såsom för närvarande skall i paragrafen hänvisas till det skattebelopp som borde ha uppburits för fordonet när det förtullades eller levererades. Detta innebär bland annat skattenivån vid nämnda tidpunkt.

Paragrafens nuvarande 1 mom. föreslås bli indelat i två olika moment enligt de sakligheter som regleras i det. Det 2 mom. som bildas av den senare delen av det nuvarande 1 mom. skall reglera inverkan av den tid som fordonet har varit i registret på den skatt som skall debiteras. I motsvarighet till motsvarande praxis föreslås att skatten sänks med en trettiosjättedel för varje månad som fordonet har varit i registret, när det är fråga om taxi (lagens 7 och 13 a §§), ambulans eller en invalidbil som med stöd av lagens 17 § berättigar till nedsatt skatt. För en i lagens 6 § 1 mom. avsedd räddningsbil, invalidtaxi, veterinärbil och likbil föreslås det i motsvarighet till rådande praxis att från skatten skall dras av en fyrtioåttondedel för varje hel månad som fordonet har varit i registret. För lastbil, servicebil och husbil, som för närvarande lyder under stadgandet, skall skatten således inte längre sänkas enligt tiden i registret.

I paragrafens 3 mom., som före de ovan föreslagna ändringarna var 2 mom., föreslås bli stadgat att i alla andra fall än de som avses ovan i 2 mom. skall skatten alltid debiteras till fullt belopp med avdrag för den skatt som redan har betalats för bilen. Det föreslås att stadgandet skall kompletteras så att skatt debiteras också om ett fordon som tidigare beskattats enligt högre skattesats har ändrats till ett lindrigare beskattat, om fordonet åter ändras till ett högre beskattat. Härvid skall

som betald skatt beaktas endast det belopp som för fordonet skulle ha uppburits enligt lindrigare skattegrunder, om bilen då hade blivit föremål för beskattning. I praktiken skall detta stadgande komma att gälla bland annat terrängpersonbilar som av skäl som hänger samman med fordonsskatten till sin typ har ändrats till paketbilar. Bils katt skall således uppbäras till beloppet för skatten för terrängpersonbilar, om fordonet på nytt ändras till terrängpersonbil.

13 a §. Det föreslås att lagrummet i överensstämmelse med det som anförs ovan i samband med 7 § skall ändras så att skattefördel på grund av yrkesmässig användning skall beviljas endast i de fall då fordonet antecknas i registret för användning inom beställningstrafik som avses i 2 § 3 punkten lagen om tillståndspliktigt persontrafik på väg.

I paragrafens 1 och 2 mom. skall såsom den instans som sköter bilbeskattningsuppgifterna nämnas Bilregistercentralens enhet för fordrönsförvaltningen, i stället för bilregistercentralen.

14 §. I paragrafen föreslås att omnämmandet av Biregistercentralen skall bli ersatt med ett omnämmande av Bilregistercentralens enhet för fordrönsförvaltningen. I lagrummet är det fråga om debitering som hör till myndighetsåtgärder.

17 §. I paragrafen föreslås såsom ändring att omnämmandet av Bilregistercentralen ersätts med ett omnämmande av Bilregistercentralens enhet för fordrönsförvaltningen. Också detta lagrum gäller debitering av bils katt.

18 §. I paragrafen föreslås såsom ändring att omnämmandet av Biregistercentralen ersätts med ett omnämmande av Bilregistercentralens enhet för fordrönsförvaltningen. I denna paragraf är det fråga om uppskov med betalning av skatt som enheten har påfört.

20 §. I lagrummet ingår ett stadgande om ändringssökande. Också här föreslås att Biregistercentralens enhet för fordrönsförvaltningen skall nämnas i stället för Bilregistercentralen.

23 §. I paragrafen stadgas om skyldighet att i vissa fall inlämna registerutdrag för fordon till myndigheterna. I stället för en hänvisning till Bilregistercentralen föreslås en hänvisning till Bilregistercentralens enhet för fordrönsförvaltningen. Omnämmandet av besiktningsman i paragrafen föreslås bli ändrat till omnämmande av den som verkställer besiktningen.

2. Ekonomiska verkningar

Avkastningen av bilskatten för personbilar sjunker 1993 med cirka 150 miljoner mark också i det fall att förtullningsvärdena på personbilar, samtidigt som skatten sänks, stiger så att nämnvärda förändringar i konsumentpriserna inte skulle förekomma. Detta betyder en höjning av 8,5 procent i konsumentpriserna. Det beräknas att under 1993 härvid ännu skall säljas 45 000 nya personbilar. Om kalkylen annars görs på samma förutsättningar på lång sikt med en efterfrågan på personbilar på den sannolika nivån om 120 000 stycken som svarar mot utvecklingsprognoserna, kommer verkan av den föreslagna ändringen att vara en minskning på cirka 400 miljoner mark av bilskatten.

För att avkastningen av bilskatten inte skall minska på grundval av ändringen av skattegrunderna, borde nya personbilar säljas ungefär 13 procent, dvs. 5 800 bilar mera än annars sker, om det antas att importpriserna stiger så att konsumentpriserna inte förändras. Om det beräknas att importpriserna inte förändras, behövs det på motsvarande sätt en ökad försäljning på 13 200 bilar. I kalkylen har också beaktats beloppet av omsättningsskatten.

Det kan bedömas att ändringen av skatten på paketbilar och terrängpersonbilar inte nämnvärt inverkar på avkastningen av skatten, eftersom efterfrågan på dessa fordon möjligen för en tid minskar eller riktar sig till normala personbilar.

I fråga om inverkan av de föreslagna ändringarna på bytesbalansen kan det konstateras att de i någon mån försämrar bytesbalansen. Beräknat enligt efterfrågeprognosen för personbilar på lång sikt skulle en stegring av importpriserna på personbilar med 8,5 procent medföra en försämring av bytesbalansen med 400 miljoner mark.

Då de föreslagna ändringarna inte beräknas sänka bilpriserna lindras inte skatten på bilar

som överlåtits från tullkontroll, men som vid tidpunkten för skatteändringen inte ännu har sålts till konsumenterna. En annan orsak till detta är att det i det nurrådande läget inte finns möjligheter till ett så stort administrativt arbete som skattelindringsförfarandet förutsätter.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart den har antagits och blivit stadgast. Statsrådet har med av stöd 4 b § lagen om bil- och motorcykelskatt beslutat att skatten uppbärs enligt propositionen räknat från den 3 maj 1993. Det föreslås sålunda att 3 och 5 a §§, 6 § 1 mom. och 6 b § 1 mom. skall tillämpas på fordon som överläts från tullkontroll eller levereras den 3 maj 1993 eller därefter. I nämnda paragrafer stadgas om skattens belopp eller omständigheter som direkt påverkar det. Det föreslås att 6 b § 4 mom. skall tillämpas på fordon som har överlåtits från tullkontroll eller levererats den 15 juni 1990 eller därefter, varvid stadgandet kommer att gälla alla paketbilar som tagits i bruk efter nämnda tidpunkt samt tas i bruk i fortsättningen och mätningen av dem för beskattningen. Paragraferna 7 och 13 a som gäller taxiåterbäring föreslås bli tillämpade på fordon som överläts från tullkontroll eller levereras den dag lagen träder i kraft eller därefter. Lagens 8 § 1 mom. samt 12 och 13 §§ föreslås bli tillämpade på sådana ändringar i ett fordonets konstruktion, användningssyfte eller ägarförhållanden som sker den dag lagen träder i kraft eller därefter och som har inverkan på beskattningen av fordonet. Det sistnämnda stadgandet skall således gälla alla fordon, oberoende av när fordonet har överlåtits från tullkontroll eller levererats.

Med stöd av det ovan anförda föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om bil- och motorcykelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 14 november 1967 om bil- och motorcykelskatt (482/67) 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 31 maj 1990 (478/90),

ändras 3 § 1 mom., 5 a §, 6 § 1 mom., 6 b § 1 mom., 7 § 1 mom., 8 § 1 mom., 12 — 13 a §§, 14 § 1 mom., 17 § 5 mom., 18 § 3 mom. samt 20 och 23 §§,

sådana de lyder, 3 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1991 (986/91), 5 a §, 7 § 1 mom., 8 § 1 mom. och 12 § i lag av den 17 november 1989 (986/89), 6 § 1 mom. i lag av den 16 april 1993 (344/93), 6 b § 1 mom. och 13 § i nämnda lag av den 31 maj 1990, 13 a § i lag av den 18 juni 1980 (444/80) och nämnda lag av den 17 november 1989, 14 § 1 mom. i lag av den 12 maj 1978 (350/78), 17 § 5 mom. i lag av den 5 maj 1969 (284/69), 18 § 3 mom. i lag av den 7 april 1989 (317/89) och 20 § i lag av den 5 december 1969 (746/69), samt

fogas till 6 b § ett nytt 4 mom. som följer:

3 §

I bilskatt skall betalas beloppet av bilens beskattningsvärde, höjt med 2 procent och minskat med 4 600 mark. Skattens belopp skall likväl alltid vara minst 50 procent av bilens beskattningsvärde. Skatten på en annan bil än en som nämns i 4 c § och som har tagits i bruk utomlands är dock alltid minst lika stor som skatten på en motsvarande ny bil.

5 a §

För en personbil som är försedd med en ottomotor med låga halter av utsläpp dras 4 500 mark av från det tullvärde eller från de tillverkningskostnader som skall räknas till beskattningsvärdet. Avdraget beviljas endast för en bil som inte har tagits i bruk utomlands.

6 §

Fria från bilskatt är brandbil, ambulans, invalidtaxi, veterinärbil och lastbil samt likbil som används enbart för transport av lik och blomsteruppsättningar som hör till begravningsverksamheten och bil som har byggts enbart för tävlingsändamål och endast används inom ett avstängt område och som inte regist-

reras. Fri från bilskatt är också en husbil vars egenmassa är minst 1 800 kilogram. För en servicebil vars egenmassa är minst 1 800 kilogram är skatten 50 procent av beskattningsvärdet.

6 b §

För en paketbil som är avsedd enbart för varutransport är skatten 50 procent av beskattningsvärdet, om skillnaden mellan dess totalmassa och dess egenmassa är minst 600 kilogram och om fordonets lastutrymme uppfyller något av följande villkor:

- 1) volymen av dess enhetliga lastutrymme, uträknat enligt 2 mom., är minst 3 kubikmeter,
- 2) längden av dess öppna lastutrymme, bestämt enligt 3 mom., är minst 1,85 meter eller
- 3) dess täckta lastutrymme har en inre höjd av minst 1,30 meter och en inre längd av minst 0,80 meter och längden av dess öppna lastutrymme, bestämt enligt 3 mom., är minst 1,50 meter.

När volymen av en paketbils lastutrymme bestäms beaktas inte sådana konstruktioner och sådan utrustning för fästande eller förva-

ring av last eller för användning av arbetsredskap som har installerats efter tillverkningen av fordonet. Konstruktionerna och utrustningen skall vara så installerade att fordonet kan mätas och användas utan dem. På samma villkor kan ett fordons utrustning, tilläggs-konstruktion eller i bilen installerat arbetsredskap lämnas oinräknat i fordonets egenmassa. Det som stadgas här gäller dock inte konstruktion eller utrustning vars installering påkallar ny besiktning av fordonet. Ett skydd som har installerats för skydd av konstruktionerna i ett öppet lastutrymme och som så tätt som möjligt följer väggarna och botten i lastutrymmet, eller någon annan täckning av ett öppet lastutrymme än ett tak som är tillverkad av styr material eller en i ett öppet lastutrymme installerad, läsbar mindre verktygsback beaktas inte heller när fordonet mäts.

7 §

För en bil som vid första registreringen registreras för beställningstrafik enligt 2 § 3 punkten lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/91) och som ägaren i huvudsak använder i sådan trafik debiteras bilskatt endast till det belopp med vilket skatten överstiger 57 000 mark.

8 §

Har konstruktionen eller användningssyftet i fråga om ett fordon som enligt denna lag är skattefritt eller berättigar till nedsatt skatt ändrats så att fordonet eller dess användningssyfte inte längre uppfyller villkoren för skattefrihet eller nedsatt skatt, är den som ägde fordonet då konstruktionen eller användningssyftet ändrades skyldig att inom en månad göra anmälan om detta till Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen. Anmälan skall göras också i alla de fall då fordonet har beskattats lindrigare än vad som stadgas i 3 § 1 mom., 6 b § eller annanstans i denna lag, om förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt på grund av ändringen av konstruktionen eller användningssyftet helt eller delvis upphör att gälla. Anmälan skall också göras om fordon som avses i 7, 13 a och 17 §§.

12 §

Anmäls ett fordon för vilket skatt inte skall betalas enligt denna lag eller för vilket nedsatt

skatt skall betalas eller borde fordonet anmälas för registrering såsom annat fordon än ett som är skattefritt enligt denna lag eller som ett fordon som beskattas lägre än enligt den skattesats som anges i 3 § 1 mom., skall skatten av Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen debiteras den som är anmälnings-skyldig enligt 8 § 1 mom. Om konstruktionen eller användningssyftet har ändrats före den första registreringen, påförs skatten den som vid den första registreringen har antecknats som fordonets ägare.

Om ett fordon som berättigar till nedsatt skatt enligt 7 § 1 mom. eller 13 a § anmäls eller borde anmälas till fordonsregistret för annan användning än sådan som berättigar till nedsatt skatt enligt de nämnda lagrummen, skall bilskatten av Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen så som stadgas i 7 § 1 mom. debiteras den ägare som har använt fordonet eller hans rättsinnehavare.

Vad 1 och 2 mom. stadgar om debitering av skatt skall iaktas också annars då ett fordon som inte längre motsvarar förutsättningarna för skattefrihet, skatteåterbäring eller skattnedsättning används i trafik. Som skattnedsättning betraktas härvid tidigare beskattning av fordonet enligt en lindrigare skattesats, oberoende av på vilken grund detta har skett. Om ett fordon senast inom en månad från det fordonets ägare som har rätt att få befrielse från skatt, att använda ett fordon som omfattas av nedsatt skatt eller att få skatteåterbäring, registreras i en sådan persons ägo som har rätt till nämnda förmåner, verkställs debiteringen dock inte. Det som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas också på förvärvaren.

Innan skatten debiteras skall Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen ge den betalningsskyldige tillfälle att ge utredning i saken. Om den betalningsskyldige inte inom en utsatt skälig tid har gett utredningen, skall Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen debitera skatten.

13 §

I de fall som avses i 12 § är den skatt som skall debiteras för en skattefri bil och för en bil för vilken skatten har nedsatts eller återburits det belopp som vid förtullning eller leverans hade bort uppbäras i full skatt för bilen, minskat med den skatt som redan har betalats för den. För en bil, för vilken skatten har sänkts med stöd av 7 eller 13 a §, är skatten det

belopp som inte har bestämts eller debiterats, ökat med en femtedel.

Den skatt som skall debiteras för en bil för vilken skatten har nedsatts med stöd av 7, 13 a eller 17 § samt för ambulans minskas med en trettiosjättedel för varje hel månad som bilen har varit registrerad. Från skatten för en i 6 § 1 mom. avsedd räddningsbil, invalidtaxi, veterinärbil och likbil avdras en fyrtioåttandedel för varje hel månad som bilen har funnits i registret.

Har konstruktionen eller användningssyftet eller innehavaren hos ett annat skattefritt fordon eller ett som har beskattats enligt lägre skattesats än fordon som avses i 2 mom. ändrats så som stadgas ovan, skall skatt dock alltid debiteras till fullt belopp minskat med den skatt som redan hart betalats för bilen. På samma sätt förfars om ett i 6 § 1 eller 2 mom. nämnt fordon som har byggts enbart för tävlingsändamål anmäls eller borde anmälas till registret. Det som stadgas här tillämpas också om bilen till typen har ändrats från att har varit högre beskattad till att vara lägre beskattad och på nytt till att vara högre beskattad. Härvid beaktas vid debiteringen såsom betald skatt endast det belopp som skulle ha uppburits för fordonet vid tillämpning av skattegrunderna enligt den lindrigare skattesatsen.

13 a §

Har en bil, som är fri från skatt eller beskattad enligt den lindrigare skattesats som anges i 3 § 1 mom., före den första registreringen till typen ändrats till personbil och vid den första registreringen registrerats för användning i beställningstrafik som avses i 2 § 3 mom. lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/91) och använder den som i registret antecknats som bilens ägare bilen huvudsakligen i sådan trafik, skall Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen på ansökan av bilens ägare i samband med debiteringen enligt 12 § 1 mom. såsom avdrag beakta ett belopp som motsvarar den skatt som inte har debiterats enligt 7 § 1 mom., minskat med den omsättningsskatt som med beaktande av 7 § dessutom skulle ha uppburits, om bilen hade importerats eller levererats som skattepliktig.

Ansökan som avses i 1 mom. skall göras hos Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen inom en månad från det att sökanden har blivit registrerad såsom bilens ägare, vid äventyr att Bilregistercentralens enhet för for-

donsförvaltningen i annat fall har rätt att debitera bilskatten i dess helhet så som 12 och 13 §§ stadgar.

14 §

Då Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen debiterar bil- och motorcykelskatt, skall på debetsedeln utom uppgifter om den betalningsskyldige antecknas vilken skatt debetsedeln avser, beloppet av den skatt som skall betalas samt betalningssättet och -tiden.

17 §

Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen skall efter att ha mottagit en anmälan enligt 4 mom. påföra fordonets överlåtare skatten, varvid 12, 13 och 14 §§ skall iaktas i tillämpliga delar.

18 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som finansministeriet bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatt som Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen eller länskatteverket har debiterat. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

20 §

Ändring i beslut som Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen har meddelat med stöd av denna lag söks hos omsättningskatterätten med iakttagande av vad som är stadgat om ändringssökande i förvaltningsärenden. I beslut som Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas också för bevakande av statens intresse. Statens talan förs då av skattestyrelsen. Skattetagarens intresse i omsättningsskatterätten bevakas av statsombudet så som därom stadgas särskilt.

23 §

Underlåter någon att i en angelägenhet som avses i denna lag lämna in registerutdrag för ett fordon till Bilregistercentralen, Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen, den som verkställer besiktning eller polismyndighet,

kan vederbörande länsstyrelsen vid vite ålägga honom fullgöra sin skyldighet, så som därom stadgas särskilt.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Stadgandena i 3 och 5 a §§, 6 § 1 mom. och 6 b § 1 mom. tillämpas på fordon som överläts från tullkontroll eller levereras den 3 maj 1993 eller därefter. Lagens 6 b § 4 mom. tillämpas på

fordon som har överlåtits från tullkontroll eller levererats den 15 juni 1990 eller därefter. Stadgandena i 7 och 13 a §§ tillämpas på fordon som överläts från tullkontroll eller levereras den 1993 eller därefter. Lagens 8 § 1 mom. samt 12 och 13 §§ tillämpas på sådana ändringar av ett fordon's konstruktion eller användningssyfte som sker den 1993 eller därefter.

Helsingfors den 30 april 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

Lag

om ändring av lagen om bil- och motorcykelskatt

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 14 november 1967 om bil- och motorcykelskatt (482/67) 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 31 maj 1990 (478/90),

ändras 3 § 1 mom., 5 a §, 6 § 1 mom., 6 b § 1 mom., 7 § 1 mom., 8 § 1 mom., 12—13 a §§, 14 § 1 mom., 17 § 5 mom., 18 § 3 mom. samt 20 och 23 §§,

sådana de lyder, 3 § 1 mom. i lag av den 28 juni 1991 (986/91), 5 a §, 7 § 1 mom., 8 § 1 mom. och 12 § i lag av den 17 november 1989 (986/89), 6 § 1 mom. i lag av den 16 april 1993 (344/93), 6 b § 1 mom. och 13 § i nämnda lag av den 31 maj 1990, 13 a § i lag av den 18 juni 1980 (444/80) och nämnda lag av den 17 november 1989, 14 § 1 mom. i lag av den 12 maj 1978 (350/78), 17 § 5 mom. i lag av den 5 maj 1969 (284/69), 18 § 3 mom. i lag av den 7 april 1989 (317/89) och 20 § i lag av den 5 december 1969 (746/69), samt
fogas till 6 b § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

I bilskatt skall betalas beloppet av bilens beskattningsvärde, höjt med 22 procent och minskat med 4 600 mark. Skattens belopp skall likväl alltid vara minst 50 procent av beskattningsvärdet. Skatten på en annan än i 4 c § nämnd bil är, om bilen har tagits i bruk utomlands, dock alltid minst lika stor som skatten på en motsvarande ny bil.

För en terrängpersonbil skall i skatt betalas 50 procent av bilens beskattningsvärde.

Föreslagen lydelse

3 §

I bilskatt skall betalas beloppet av bilens beskattningsvärde, höjt med 2 procent och minskat med 4 600 mark. Skattens belopp skall likväl alltid vara minst 50 procent av bilens beskattningsvärde. Skatten på en annan bil än en som nämns i 4 c § och som har tagits i bruk utomlands är dock alltid minst lika stor som skatten på en motsvarande ny bil.

(2 mom. upphävs)

5 a §

För en med ottomotor försedd personbil med låga halter av utsläpp avdras 4 500 mark från det till beskattningsvärdet hänfödda tullvärdet eller från tillverkningskostnaderna. *Avdraget gäller inte terrängående personbilar. Avdraget beviljas för en bil som inte har tagits i bruk utomlands.*

6 §

Fria från bilskatt är en brandbil, ambulansbil, invalidtaxi, veterinärbil, lastbil och likbil samt en bil som har byggts enkom för tävlingsändamål och endast används inom ett avstängt område och som inte registreras. Fria från bilskatt är också husbilar med en egen massa på minst 1 800 kilogram och servicebilar vilkas egen massa är minst 1 800 kilogram.

5 a §

För en personbil som är försedd med en ottomotor med låga halter av utsläpp dras 4 500 mark av från det tullvärde eller från de tillverkningskostnader som skall räknas till beskattningsvärdet. Avdraget beviljas endast för en bil som inte har tagits i bruk utomlands.

6 §

Fria från bilskatt är brandbil, ambulans, invalidtaxi, veterinärbil och lastbil samt likbil som används enbart för transport av lik och blomsteruppsättningar som hör till begravningsverksamheten och bil som har byggts enbart för tävlingsändamål och endast används inom ett avstängt område och som inte registreras. Fri från bilskatt är också en husbil vars egenmassa är minst 1 800 kilogram. *För en servicebil vars egenmassa är minst 1 800 kilogram är skatten 50 procent av beskattningsvärdet.*

Voimassa oleva laki

6 b §

En paketbil som är avsedd enbart för varu-transport är skattefri, om dess bärförmåga är minst 600 kilogram och om

- 1) volymen av dess enhetliga lastutrymme, uträknat enligt 2 mom., är minst 3 kubikmeter,
- 2) dess öppna lastutrymme är minst 1,85 meter långt eller
- 3) dess täckta lastutrymme har en inre höjd av minst 1,30 meter och en inre längd av minst 0,80 meter och dess öppna lastutrymme har en längd av minst 1,50 meter.

Ehdotus

6 b §

För en paketbil som är avsedd enbart för varutransport är skatten 50 procent av beskattningsvärdet, om skillnaden mellan dess totalmassa och dess egenmassa är minst 600 kilogram och om fordonets lastutrymme uppfyller något av följande villkor:

- 1) volymen av dess enhetliga lastutrymme, uträknat enligt 2 mom., är minst 3 kubikmeter,
- 2) längden av dess öppna lastutrymme, bestämt enligt 3 mom., är minst 1,85 meter, eller
- 3) dess täckta lastutrymme har en inre höjd av minst 1,30 meter och en inre längd av minst 0,80 meter och längden av dess öppna lastutrymme, bestämt enligt 3 mom., är minst 1,50 meter.

När volymen av en paketbils lastutrymme bestäms beaktas inte sådana konstruktioner och sådan utrustning för fästande eller förvaring av last eller för användning av arbetsredskap som har installerats efter tillverkningen av fordonet. Konstruktionerna och utrustningen skall vara så installerade att fordonet kan mätas och användas utan dem. På samma villkor kan ett fordons utrustning, tilläggskonstruktion eller i bilen installerat arbetsredskap lämnas oinräknat i fordonets egenmassa. Det som stadgas här gäller dock inte konstruktion eller utrustning vars installering påkallar ny besiktning av fordonet. Ett skydd som har installerats för skydd av konstruktionerna i ett öppet lastutrymme och som så tätt som möjligt följer väggarna och botten i lastutrymmet, eller någon annan täckning av ett öppet lastutrymme än ett tak som är tillverkat av styr material eller en i ett öppet lastutrymme installerad, läsbar mindre verktygsback beaktas inte heller när fordonet mäts.

7 §

För en bil som vid första registreringen registreras för yrkesmässig trafik och som ägaren i huvudsak använder i sådan trafik debiteras bilskatt endast till det belopp med vilket skatten överstiger 57 000 mark.

7 §

För en bil som vid första registreringen registreras för *beställningstrafik enligt 2 § 3 punkten lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/91)* och som ägaren i huvudsak använder i sådan trafik debiteras bilskatt endast till det belopp med vilket skatten överstiger 57 000 mark.

8 §

Har konstruktionen hos ett fordon som är skattefritt eller berättigat till nedsatt skatt

8 §

Har konstruktionen *eller användningssyftet* i fråga om ett fordon som enligt denna lag är

Voimassa oleva laki

enligt denna lag, *med beaktande av 1 § 2 mom.*, ändrats eller har användningen av det ändrats så att fordonet inte längre kan anses vara skattefritt med stöd av denna lag eller berättiga till nedsatt skatt enligt 7 § 1 mom. eller 13 a §, är den som ägde fordonet då konstruktionen eller användningsändamålet ändrades skyldig att inom en månad göra anmälan om detta hos bilregistercentralen. Också fordon som avses i 6 § 4 mom. skall anmälas.

Ehdotus

skattefritt eller berättigar till nedsatt skatt ändrats så att fordonet eller *dess användnings- syfte inte längre uppfyller villkoren för skatte- frihet eller nedsatt skatt*, är den som ägde fordonet då konstruktionen eller användnings- syftet ändrades skyldig att inom en månad göra anmälan om detta till *Bilregistercentralens en- het för fordonförvaltningen*. Anmälan skall göras också i alla de fall då fordonet har beskattats lindrigare än vad som stadgas i 3 § 1 mom., 6 b § eller annanstans i denna lag, om förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt på grund av ändringen av konstruktionen eller användningssyftet helt eller delvis upphör att gälla. Anmälan skall också göras om fordon som avses i 7, 13 a och 17 §§.

12 §

Anmäls ett fordon för vilket enligt denna lag inte skall betalas skatt, eller borde fordonet anmälas för registrering som annat än enligt denna lag skattefritt fordon, skall bil- eller motorcykelskatten av bilregistercentralen påföras den som är anmälningsskyldig enligt 8 § 1 mom. eller, om en i 8 § angiven ändring av konstruktionen har gjorts före registreringen, den som vid den första registreringen har antecknats som fordonets ägare.

Om ett fordon som berättigar till nedsatt skatt med stöd av 7 § 1 mom. eller 13 a § anmäls eller borde anmälas till fordonregistret för annan användning än sådan som berättigar till nedsatt skatt enligt nämnda lagrum, skall bilskatten av bilregistercentralen påföras den ägare som har använt fordonet eller hans rättsinnehavare i enlighet med 7 § 1 mom.

Vad 1 och 2 mom. stadgar om debitering av skatt skall iaktas även i andra fall då ett fordon som inte längre motsvarar förutsätt- ningarna för skattefrihet, skatteåterbäring eller skattenedsättning används i trafik. Om ett fordon registreras i en sådan persons ågo som har rätt att få befrielse från skatt, använda ett fordon som omfattas av nedsatt skatt eller få skatteåterbäring, senast inom en månad från det fordonets till nämnda förmåner berättigade

12 §

Anmäls ett fordon för vilket skatt inte skall betalas enligt denna lag eller för vilket nedsatt skatt skall betalas eller borde fordonet anmälas för registrering såsom annat fordon än ett som är skattefritt enligt denna lag eller som ett fordon som beskattas lägre än enligt den skat- tesats som anges i 3 § 1 mom., skall skatten av *Bilregistercentralens enhet för fordonförvalt- ningen* debiteras den som är anmälningsskyldig enligt 8 § 1 mom. Om konstruktionen eller användningssyftet har ändrats före den första registreringen, påförs skatten den som vid den första registreringen har antecknats som fordo- nets ägare.

Om ett fordon som berättigar till nedsatt skatt enligt 7 § 1 mom. eller 13 a § anmäls eller borde anmälas till fordonregistret för annan användning än sådan som berättigar till ned- satt skatt enligt de nämnda lagrummen, skall bilskatten av *Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen* så som stadgas i 7 § 1 mom. debiteras den ägare som har använt fordonet eller hans rättsinnehavare.

Vad 1 och 2 mom. stadgar om debitering av skatt skall iaktas också annars då ett fordon som inte längre motsvarar förutsättningarna för skattefrihet, skatteåterbäring eller skatte- nedläggning används i trafik. Som skattened- sättning betraktas härvid tidigare beskattning av fordonet enligt en lindrigare skattesats, oberoende av på vilken grund detta har skett. Om ett fordon senast inom en månad från det fordo- nets ägare som har rätt att få befrielse från

Voimassa oleva laki

ägare har överlåtit fordonet, verkställs debiteringen dock inte. Denna paragraf tillämpas även på förvärvaren.

Innan skatt debiteras skall bilregistercentralen bereda den betalningsskyldige tillfälle att avge förklaring. Om den betalningsskyldige inte inom utsatt skälig tid har avgivit förklaring, skall bilregistercentralen påföra honom skatten.

13 §

Då i fall som avses i 12 §, när en bil överläts eller när förutsättningarna för skattefrihet, skattenedsättning eller skatteåterbäring för en bil annars upphör att gälla, mindre än en månad har förflutit från bilens registrering, är den skatt som skall debiteras för en skattefri bil och för en bil, för vilken skatten har nedsatts eller återburits, det belopp som vid förtullning eller leverans hade bort uppbäras i full skatt för bilen. För en bil, för vilken skatten har sänkts med stöd av 7 eller 13 a §, är skatten det belopp som inte har påförts eller debiterats, ökat med en femtedel. Har en bil i nämnda fall varit registrerad en månad eller längre, nedsätts den skatt som debiteras med en trettiosjättedel för varje hel månad som bilen varit registrerad. Om bilen är någon annan specialbil som nämns i 6 § 1 mom. än en ambulansbil, skall skatten dock nedsättas med en fyrtioåttendedel per månad.

Har konstruktionen hos en skattefri paketbil eller någon annan specialbil än en sådan som nämns i 6 § 1 mom. ändrats så som avses i 8 §, skall skatt dock alltid debiteras till fullt belopp. Detsamma gäller också om ett i 6 § 1 eller 2 mom. nämnt fordon som enkom har byggts för tävlingsändamål anmäls eller skall anmälas för registrering.

Ehdotus

skatt, att använda ett fordon som omfattas av nedsatt skatt eller att få skatteåterbäring, registreras i en sådan persons ägo som har rätt till nämnda förmåner, verkställs debiteringen dock inte. Det som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas också på förvärvaren.

Innan skatten debiteras skall *Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen* ge den betalningsskyldige tillfälle att ge utredning i saken. Om den betalningsskyldige inte inom en utsatt skälig tid har gett utredningen, skall *Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen* debitera skatten.

13 §

I de fall som avses i 12 § är den skatt som skall debiteras för en skattefri bil och för en bil för vilken skatten har nedsatts eller återburits det belopp som vid förtullning eller leverans hade bort uppbäras i full skatt för bilen, minskat med den skatt som redan har betalats för den. För en bil, för vilken skatten har sänkts med stöd av 7 eller 13 a §, är skatten det belopp som inte har bestämts eller debiterats, ökat med en femtedel.

Den skatt som skall debiteras för en bil för vilken skatten har nedsatts med stöd av 7, 13 a eller 17 § samt för ambulans minskas med en trettiosjättedel för varje hel månad som bilen har varit registrerad. Från skatten för en i 6 § 1 mom. avsedd räddningsbil, invalidtaxi, veterinärbil och likbil avdras en fyrtioåttendedel för varje hel månad som bilen har funnits i registret.

Har konstruktionen eller användningssyftet eller innehavaren hos ett annat skattefritt fordon eller ett som har beskattats enligt lägre skattesats än fordon som avses i 2 mom. ändrats så som stadgas ovan, skall skatt dock alltid debiteras till fullt belopp minskat med den skatt som redan har betalats för bilen. På samma sätt förfars om ett i 6 § 1 eller 2 mom. nämnt fordon som har byggts enbart för tävlingsändamål

Voimassa oleva laki

13 a §

Har en bil, som är fri från skatt, före den första registreringen till typen omändrats till personbil och vid den första registreringen registrerats för användning i yrkesmässig trafik, och använder den som i registret antecknats som bilens ägare bilen huvudsakligen i sådan trafik, skall bilregistercentralen på ansökan av bilens ägare i samband med debiteringen i enlighet med 12 § 1 mom. som avdrag beakta ett belopp som motsvarar den skatt som inte har debiterats enligt 7 § 1 mom., minskat med den omsättningsskatt som med beaktande av 7 § dessutom skulle ha uppburits om bilen hade importerats eller levererats som skattepliktig.

Ovan i 1 mom. avsedd ansökan skall tillställas bilregistercentralen inom en månad från det att sökanden har blivit registrerad såsom bilens ägare, vid äventyr att bilregistercentralen i annat fall har rätt att debitera bilskatten i dess helhet i enlighet med vad därom i 12 och 13 §§ är stadgat.

14 §

Då bilregistercentralen debiterat bil- och motorcykelskatt, skola på debetsedeln antecknas, förutom uppgifter om den betalningsskyldige, vilken skatt debetsedeln avser, beloppet av den skatt, som skall erläggas, samt betalningssättet och -tiden.

Bilregistercentralen skall, efter att ha erhållit i 3 mom. avsedd anmälan, med iakttagande i

Ehdotus

anmäls eller borde anmälas till registret. Det som stadgas här tillämpas också om bilen till typen har ändrats från att ha varit högre beskattad till att vara lägre beskattad och på nytt till att vara högre beskattad. Härvid beaktas vid debiteringen såsom betald skatt endast det belopp som skulle ha uppburits för fordonet vid tillämpning av skattegrunderna enligt den lindrigare skattesatsen.

13 a §

Har en bil, som är fri från skatt eller beskattad enligt den lindrigare skattesats som anges i 3 § 1 mom., före den första registreringen till typen ändrats till personbil och vid den första registreringen registrerats för användning i beställningstrafik som avses i 2 § 3 mom. lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/91) och använder den som i registret antecknats som bilens ägare bilen huvudsakligen i sådan trafik, skall Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen på ansökan a bilens ägare i samband med debiteringen enligt 12 § 1 mom. såsom avdrag beakta ett belopp som motsvarar den skatt som inte har debiterats enligt 7 § 1 mom., minskat med den omsättningsskatt som med beaktande av 7 § dessutom skulle ha uppburits, om bilen hade importerats eller levererats som skattepliktig.

Ansökan som avses i 1 mom. skall göras hos Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen inom en månad från det att sökanden har blivit registrerad såsom bilens ägare, vid äventyr att Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen i annat fall har rätt att debitera bilskatten i dess helhet så som 12 och 13 §§ stadgar.

14 §

Då Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen debiterar bil- och motorcykelskatt, skall på debetsedeln utom uppgifter om den betalningsskyldige antecknas vilken skatt debetsedeln avser, beloppet av den skatt som skall betalas samt betalningssättet och -tiden.

Bilregistercentralens enhet för fordonsförvaltningen skall efter att ha mottagit en anmälan

Voimassa oleva laki

tillämpliga delar av vad i 12, 13 och 14 §§ stadgat, påföra skatten fordonets överlåtare.

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som finansministeriet bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatt som bilregistercentralen eller länskatteverket har debiterat. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

20 §

Ändring i bilregistercentralens med stöd av denna lag givna beslut sökes hos omsättnings-skatterätten med iakttagande av vad angående ändringssökande i förvaltningsärenden är stadgat. I bilregistercentralens med stöd av denna lag givna beslut må ändring sökas även för bevakande av statens intresse. Statens talan förs härvid av skattestyrelsen. Skattetagarens intresse i omsättnings-skatterätten bevakas av statsombudet såsom därom särskilt är stadgat.

23 §

Underlåter någon att i angelägenhet, som avses i denna lag, inlämna registerutdrag för motorfordon till bilregistercentralen, polismyndighet eller besiktningsman, må han av vederbörande länsstyrelse tillhållas att vidvite fylla sin plikt, såsom därom är särskilt stadgat.

Ehdotus

enligt 4 mom. påföra fordonets överlåtare skatten, varvid 12, 13 och 14 §§ skall iakttagas i tillämpliga delar.

18 §

Skattestyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som finansministeriet bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatt som *Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen* eller länskatteverket har debiterat. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

20 §

Ändring i beslut som *Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen* har meddelat med stöd av denna lag söks hos omsättnings-skatterätten med iakttagande av vad som är stadgat om ändringssökande i förvaltningsärenden. I beslut som *Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen* har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas också för bevakande av statens intresse. Statens talan förs då av skattestyrelsen. Skattetagarens intresse i omsättnings-skatterätten bevakas av statsombudet så som därom stadgas särskilt.

23 §

Underlåter någon att i en angelägenhet som avses i denna lag lämna in registerutdrag för ett fordon till Bilregistercentralen, *Bilregistercentralens enhet för fordonförvaltningen*, den som verkställer besiktning eller polismyndighet, kan vederbörande länsstyrelsen vid vite ålägga honom fullgöra sin skyldighet, så som därom stadgas särskilt.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Stadgandena i 3 och 5 a §§, 6 § 1 mom. och 6 b § 1 mom. tillämpas på fordon som överläts från tullkontroll eller levereras den 3 maj 1993 eller därefter. Lagens 6 b § 4 mom. tillämpas på fordon som har överläts från tullkontroll eller levererats den 15 juni 1990 eller därefter. Stdgandena i 7 och 13 a §§ tillämpas på fordon som överläts från tullkontroll eller levereras den 1993 eller därefter. Lagens 8 § 1

Voimassa oleva laki

Ehdotus

*mom. samt 12 och 13 §§ tillämpas på sådana
ändringar av ett fordon's konstruktion eller an-
vändningssyfte som sker den
1993 eller därefter.*
